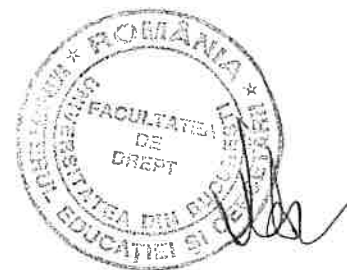

1. Actul prin care doi coproprietari (A1 și A2), care au încheiat cu B un contract de vânzare a bunului lor, renunță la dreptul de a invoca nulitatea relativă a vânzării menționate este: a) un act trilateral; b) un act bilateral; c) un act unilateral.
2. Acțiunea în anularea actului juridic pentru violență: a) este imprescriptibilă; b) poate fi cumulată cu acțiunea în acordare a daunelor-interese pentru victima violenței; c) este prescriptibilă în termen de 3 ani, care curge de la data la care violența a fost descoperită.
3. Actul juridic civil: a) dă naștere la drepturi care nu trebuie respectate decât de către părțile sale și de avânzii cauză ai acestora; b) poate fi denunțat unilateral, dacă părțile recunosc acest drept uneia dintre părți, chiar dacă nu s-a convenit și un preț al dezicerii; c) de administrare poate fi încheiat personal și singur și de către minorul de 12 ani.
4. În materia cauzelor de acoperire a nulității actului juridic civil: a) confirmarea actului produce efect retroactiv, ca și refacerea actului; b) regularizarea prin îndeplinirea condiției de validitate ulterior încheierii actului este o cauză generală de acoperire a nulității, aplicabilă pentru orice act juridic și pentru orice motiv de nulitate; c) în cazul unui contract anulabil pentru eroare esențială, adaptarea actului se poate realiza la inițiativa cocontractantului victimei erorii, care își manifestă acordul pentru executarea contractului astfel cum acesta a fost înțeles de către parte aflată în eroare.
5. Consimțământul nu este exprimat liber: a) în cazul lipsei discernământului; b) în cazul leziunii majorului, atunci când cealaltă parte a profitat de starea sa de nevoie; c) în caz de dol.
6. Sunt excepții de la forța obligatorie a contractului: a) nulitatea contractului; b) prelungirea efectelor actului cu executare succesivă din cauza suspendării temporare a executării lui pe durata cazului de forță majoră; c) opozabilitatea față de terți a contractului.
7. Neîndeplinirea unei formalități de publicitate confortativă (de opozabilitate *erga tertios*) instituită de lege în privința unui act juridic: a) atrage nulitatea absolută a actului juridic, fiind încălcată o condiție de formă *ad validitatem*; b) poate genera ineficacitatea actului juridic; c) determină lipsirea actului de efectele sale și, în consecință, nu poate atrage răspunderea contractuală a uneia dintre părțile contractului, chiar dacă în acesta s-a prevăzut că îndeplinirea formalității va fi în sarcina acelei părți.
8. Prescripția extinctivă: a) este întreruptă prin recunoașterea datoriei de către creditor; b) nu poate fi invocată direct în apel; c) dacă a curs în favoarea unei persoane juridice de drept public, constituită pentru a îndeplini obiective de interes general, trebuie să fie invocată din oficiu de către instanța de judecată, în baza principiului priorității interesului public.
9. Este adevărată următoarea afirmație privind regimul prescripției extinctive: a) recunoașterea oricând a datoriei atrage întreruperea acesteia; b) în cazul dreptului la acțiunea în executarea unei obligații afectate de condiție suspensivă, prescripția este socotită a începe să curgă de la data nașterii obligației întrucât împlinirea condiției produce, ca regulă, efecte retroactive; c) repunerea în termenul de prescripție extinctivă nu conduce la curgerea unui nou termen de prescripție.
10. Este adevărată următoarea afirmație: a) în cazul cumpărării unui bun sub condiție suspensivă, dreptul de proprietate nu există în patrimoniul cumpărătorului până la îndeplinirea condiției, deci nu poate fi înstrăinat către terțe persoane, sub sancțiunea nulității actului; b) actul juridic abstract este cel încheiat verbal, nefiind concretizat într-un înscris; c) termenul extinctiv care afectează obligația nu amână începutul termenului de prescripție până la împlinirea lui.
11. Este prescriptibilă: a) acțiunea în reziliere pentru neplata chiriei; b) acțiunea în grănițuire; c) acțiunea negatorie de servitute.

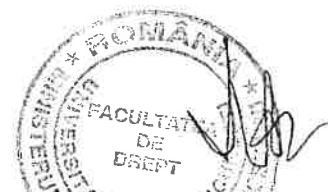
12. Limitarea dreptului de proprietate privată: a) pe cale judiciară presupune restabilirea situației anterioare, fără posibilitatea acordării unor despăgubiri; b) prin recunoașterea unui drept legal de trecere, vizează atributul dispoziției asupra fondului pe care are loc trecerea; c) implică regula conform căreia nu se pot deschide ferestre sau deschideri în zidul comun decât cu acordul proprietarilor.
13. Acțiunea în revendicare imobiliară: a) în caz de admitere, poate produce efecte diferite, în funcție de buna sau rea credință a pârâtului-posesor; b) nu poate fi formulată dacă imobilul nu are carte funciară deschisă; c) nu va fi admisă dacă reclamantul nu are un titlu de proprietate asupra imobilului înscris în cartea funciară.
14. În materia coproprietății: a) coproprietatea obișnuită rezultă exclusiv dintr-un contract; b) coproprietatea forțată nu poate înceta prin partaj convențional; c) folosința bunului comun în stare de coproprietate obișnuită se poate stabili prin acordul coproprietarilor, iar în caz de neînțelegere, prin hotărâre judecătorească.
15. Dreptul de proprietate privată: a) poate fi limitat exclusiv pe cale judiciară sau legală; b) este susceptibil de un număr nelimitat de modalități, în funcție de interesul proprietarilor; c) poate fi dobândit prin uzucapiunea tabulară numai de către un posesor de bună-credință înscris deja în cartea funciară dar fără cauză legitimă.
16. În privința clauzei de inalienabilitate: a) poate fi convenită atât în contracte sinalagmatice, cât și în contracte unilaterale; b) durata clauzei este de maxim 99 de ani; c) nu poate fi inserată într-un testament.
17. Este falsă următoarea susținere: a) daunele moratorii nu pot fi evaluate pe cale legală; b) creditorul poate renunța la clauza penală; c) oferta de a contracta are forță juridică diferită, în funcție de felul ei de a fi revocabilă sau nu.
18. În materia faptelor juridice licite: a) gestiunea de afaceri nu se poate suprapune peste o relație contractuală între aceleași părți; b) nu este plată nedatorată dacă debitorul plătește a doua oară pentru că a pierdut chitanța liberatorie; c) îmbogățirea fără justă cauză presupune să nu existe o altă acțiune de recuperare a unei pierderi patrimoniale.
19. Daunele-interese contractuale: a) sunt evaluate doar pe cale judiciară sau convențională; b) implică executarea silită în natură a obligației; c) sunt evaluate pe cale judiciară, convențională sau legală.
20. Este corectă următoarea susținere: a) executarea silită în natură conduce la desființarea contractului; b) reducerea prestației nu presupune condiția neexecutării fără justificare a obligației; c) gerantul poate încheia acte juridice cu terții în numele geratului.
21. Vinovăția debitorului unei obligații civile: a) reprezintă o condiție expresă pentru excepția de neexecutare; b) are regim probatoriu diferit, în funcție de forma vinovăției; c) reprezintă o condiție expresă pentru rezoluțiune.
22. Punerea în întârziere a debitorului de către creditor: a) reprezintă o condiție pentru invocarea oricărui pact comisoriu; b) presupune ca debitorul să execute de îndată obligația; c) nu reprezintă o condiție pentru daunele moratorii în cazul neexecutării unei obligații bănești.
23. În privința încheierii unui contract: a) părțile sunt obligate să parcurgă etapa negocierilor pre-contractuale; b) real, instanța nu poate pronunța o hotărâre care să țină loc de contract; c) pactul de opțiune presupune ca promitentul să-și dea ulterior consimțământul, la data fixată, pentru încheierea contractului preconizat.
24. Într-o vânzare a lucrului altuia, obligația caracteristică a vânzătorului: a) se consideră executată cu ocazia individualizării, în cazul în care contractul poartă asupra unor bunuri de gen; b) poate fi executată și altfel decât prin ratificarea vânzării de către proprietarul bunului vândut; c) este în întregime afectată de o condiție pur potestativă din partea proprietarului bunului vândut.

25. De regulă, în ipoteza înstrăinării bunului aflat în locațiune: a) locatorul va răspunde contractual pentru că nu mai poate asigura folosința bunului; b) locațiunea încetează; c) plățile anticipate ale chiriei nu sunt opozabile cumpărătorului.
26. A și B sunt coproprietarii unui bun mobil. Aceștia încheie o convenție care reglementează aspecte diverse și, între altele, convenția include și următoarea clauză: „în cazul în care oricare dintre coproprietari decide să vândă cota sa parte din dreptul asupra bunului, celălalt coproprietar va beneficia de un drept de preempțiune, în condiții de preț egale”. La 5 zile după încheierea convenției, B înstrăinează cota sa lui C, după ce A a refuzat expres să o cumpere, în aceleași condiții. Cu toate că știa de preferința de care se bucură A, C ar dori să înstrăineze cota sa asupra bunului lui D, fără să îl mai consulte pe A. În acest caz: a) C și D pot încheia valabil o promisiune de vânzare care să poarte asupra întregii proprietăți; b) dacă C vinde lui D cota ce a aparținut lui B, A, care nu a fost consultat în legătură cu înstrăinarea, ar putea obține anularea totală a acesteia; c) având în vedere situația din preambul, cu modificarea, însă, că C nu a cumpărat, ci a moștenit cota de la B, C va putea să vândă liber lui D respectiva cotă, dar numai după scurgerea unui termen de 5 ani de la momentul deschiderii moștenirii.
27. De regulă, ca urmare a faptului că beneficiarul unei promisiuni unilaterale de vânzare a plătit promitentului o sumă de bani, în temeiul promisiunii: a) promitentul va beneficia de un drept de denunțare a promisiunii, urmând să plătească beneficiarului dublul sumei primite, dacă exercită respectivul drept; b) promitentul nu va beneficia de un drept de a denunța promisiunea și va putea fi constrâns de beneficiar să plătească acestuia din urmă dublul sumei indicate în preambulul grilei, dacă refuză fără justificare încheierea contractului promis; c) beneficiarul nu va avea dreptul să obțină restituirea respectivei sume, dacă decide să nu încheie vânzarea proiectată prin promisiune.
28. În cazul în care bunul vândut prezintă un viciu ascuns grav, ivit după expirarea termenului de garanție dar în interiorul termenului de prescripție aferent acțiunii în răspundere pentru vicii ascunse, cumpărătorul: a) poate angaja răspunderea vânzătorului, într-un termen de prescripție nou, ce începe să curgă de la descoperirea respectivului viciu; b) poate angaja răspunderea vânzătorului doar printr-o acțiune introdusă în termenul de prescripție aflat în curs; c) nu poate angaja răspunderea vânzătorului pentru vicii ascunse.
29. Este necesar un mandat special și autentic pentru încheierea de către mandatar în numele și pe seama mandantului a: a) unui testament; b) unei vânzări vizând un bun scos din circuitul civil; c) unei vânzări de moștenire.
30. X a decedat iar moștenirea sa a fost acceptată de către soția sa supraviețuitoare, S, de către C, care este copilul lui X și care a fost dezmoștenit total de către X, de către N, care este fiul lui C și nepot de fiu al lui X, N fiind, la rândul său, dezmoștenit total de către X, de către T care este tatăl lui D, de asemenea dezmoștenit total de X și de către B, care este bunicul lui X. În acest caz: a) N va culege o cotă de $\frac{3}{16}$ din moștenirea lui X; b) T va culege o cotă de $\frac{3}{32}$ din moștenirea lui X; c) B va culege o cotă de $\frac{3}{8}$ din moștenirea lui X.
31. În materia moștenirii legale: a) vărul primar al defunctului (numit X) va fi îndepărtat de la moștenire de unchiul defunctului (numit A), chiar dacă părintele lui X (numit B) este predecedat; b) copilul nedemn nu poate fi reprezentat dacă a renunțat la moștenire; c) codecedatul, spre deosebire de comorient, nu poate fi reprezentat.
32. Este nedemn față de defunct: a) strănepotul acestuia, care și-a ucis propriul copil; b) bunicul acestuia, care l-a ucis pe unchiul mare al defunctului; c) unul dintre cei trei frați ai acestuia, care a ucis un alt frate al decedatului.
33. Trebuie în toate cazurile să îmbrace forma autentică, ad validitatem: a) actul de opțiune succesorală; b) donația; c) renunțarea expresă la moștenire.
34. Dreptul special de moștenire al soțului supraviețuitor: a) este un drept de abitație; b) este parte din cota succesorală a soțului supraviețuitor; c) există numai în măsura în care soțul nu vine în concurs cu descendenții defunctului.

35. Donatorul: a) nu răspunde în niciun caz pentru evicțiune; b) răspunde pentru evicțiunea ce decurge din fapta sa; c) răspunde pentru viciile ascunse ale bunului donat în exact aceleași condiții ca vânzătorul.
36. Cererea de recuzare: a) în cazul în care este admisibilă, se soluționează în ședință publică, fără prezența părților; b) se soluționează printr-o încheiere care se pronunță în ședință publică; c) se respinge ca lipsită de interes atunci când partea care a formulat-o nu produce dovezi cu privire la motivul de incompatibilitate invocată.
37. Judecătorul unei cauze civile: a) este în drept să pună în dezbateră părților orice împrejurări de fapt sau de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau în întâmpinare; b) nu poate schimba, în nicio situație, temeiul juridic al cererii deduse judecății; c) poate să dispună administrarea probelor pe care le consideră necesare, cu excepția situației în care ambele părți se împotrivesc.
38. Curatela specială poate fi instituită, în cadrul unui proces civil, atunci când: a) există urgență în soluționarea litigiului și persoana fizică lipsită de capacitate de folosință a drepturilor civile nu are reprezentant legal; b) o persoană juridică, chemată să stea în judecată, nu are o reprezentare convențională asigurată de avocat sau consilier juridic; c) există conflict de interese între reprezentantul legal și cel reprezentat.
39. Alegerea competenței teritoriale prin convenție: a) în privința cererilor în materie de asigurări, este considerată nescrisă dacă a fost făcută după nașterea dreptului la despăgubire; b) în cazul litigiilor din materia protecției drepturilor consumatorilor, este considerată nescrisă dacă a fost făcută înainte de nașterea dreptului la despăgubire; c) nu va produce efecte, în nicio situație, în cazul în care a fost făcută după nașterea litigiului.
40. Nulitatea relativă a actelor de procedură: a) poate fi invocată de partea interesată chiar dacă neregularitatea a fost cauzată prin propria faptă; b) dacă legea nu prevede altfel, trebuie invocată pentru neregularitățile săvârșite în cursul judecății, în toate cazurile, până la primul termen de judecată; c) nu mai poate fi invocată dacă partea interesată a renunțat tacit la dreptul de a o invoca.
41. Sechestrul judiciar: a) nu poate fi încuviințat, în nicio situație, dacă nu există un proces în curs cu privire la bunurile ce urmează a fi sechestrate; b) se judecă de urgență, cu citarea părților; c) se încuviințează prin încheiere care este supusă numai apelului, în termen de 30 de zile de la pronunțare.
42. În cazul în care un înscris, folosit într-un proces civil, este denunțat ca fals: a) dacă partea care a folosit înscrisul nu este prezentă, instanța va ordona ca aceasta să se prezinte personal pentru a lua la cunoștință de denunțarea înscrisului ca fals, să depună originalul și să dea explicațiile necesare; b) este incident un caz de suspendare obligatorie a judecății; c) prezența personală a părților este obligatorie, acestea neputând fi reprezentate, în nicio situație, prin mandatar.
43. În cazul în care calea de atac vizează numai considerentele hotărârii judecătorești: a) competența de a soluționa această cale de atac revine instanței judecătorești care a pronunțat hotărârea atacată; b) și instanța va admite această cale de atac, va înlătura considerentele vizate, le va înlocui cu propriile considerente și va modifica, în mod corespunzător, și soluția cuprinsă în dispozitivul hotărârii atacate; c) instanța va admite calea de atac dacă, prin considerentele vizate, s-au dat dezlegări unor probleme de drept ce nu au legătură cu judecata aceluși proces.
44. Apelul: a) incident se depune de către apelantul principal sau intimat în termenul de depunere al întâmpinării la apelul principal, sub sancțiunea decăderii; b) incident nu poate fi limitat la obiectul apelului principal, ci poate viza orice alte soluții cuprinse în dispozitivul hotărârii atacate și/sau considerentele acesteia; c) provocat poate fi formulat de apelantul principal sau de intimat.
45. Contestația în anulare: a) este admisibilă atunci când vizează hotărârea definitivă, de primă instanță și se invocă faptul că dezlegarea dată litigiului este rezultatul unei erori materiale; b) se motivează în termen de 30

- de zile de la data comunicării hotărârii, sub sancțiunea nulității acesteia; c) se soluționează potrivit dispozițiilor procedurale aplicabile judecătii finalizate cu hotărârea atacată.
46. Ordonanța președințială: a) este provizorie și executorie numai după soluționarea căilor de atac prevăzute de lege, în această materie; b) va putea fi dată chiar și atunci când este în curs de judecata asupra fondului; c) se soluționează întotdeauna cu citarea părților.
47. În procedura ordonanței de plată: a) când debitorul și creditorul ajung la o înțelegere asupra plății, instanța va lua act de aceasta și va pronunța o hotărâre de expedient definitivă; b) întâmpinarea nu este obligatorie; c) în cazul în care debitorul nu contestă creanța prin întâmpinare, ordonanța de plată va fi emisă în termen de cel mult 45 de zile de la introducerea cererii, sub sancțiunea nulității ordonanței.
48. Procedura cu privire la cererile de valoare redusă: a) nu se aplică cererilor referitoare la dreptul muncii; b) este scrisă și se desfășoară în ședință publică; c) este incidentă în cazul cererii referitoare la drepturile patrimoniale născute din raporturile de familie, cerere a cărei valoare nu depășește 10.000 de lei la data sesizării instanței.
49. Dacă prin lege nu se dispune altfel, hotărârile judecătorești și celelalte titluri executorii, se execută: a) de către executorul judecătoresc din circumscripția judecătorei unde se află imobilul, în cazul executării silite directe imobiliare; b) de către executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde urmează să se facă executarea, în cazul executării silite a obligațiilor de a nu face; c) de către executorul judecătoresc din circumscripția tribunalului unde se află bunurile, în cazul executării silite directe mobiliare.
50. Hotărârea primei instanțe prin care s-a dispus restabilirea situației anterioare executării silite: a) este executorie de drept; b) poate fi dată cu executarea provizorie; c) nu este supusă niciunei căi de atac.
51. Alegeți afirmația corectă: a) în cazul stării de necesitate săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală poate să nu fie singura cale pentru înlăturarea pericolului; b) în cazul legitimei apărări săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală poate să nu fie singura cale pentru a respinge un atac; c) în cazul legitimei apărări săvârșirea faptei prevăzute de legea penală nu poate fi comisă de către persoana a cărei viață, integritate corporală sau sănătate sunt puse în pericol de atacator.
52. Determinarea, cu intenție, la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, la care cu intenție, contribuie cu acte de executare o altă persoană: a) nu constituie nicio formă de participație penală; b) constituie o instigare improprie; c) constituie o participație proprie.
53. Răspunderea penală a persoanei juridice: a) nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a contribuit la săvârșirea aceleiași fapte; b) nu se poate angaja în cazul unei instituții publice pentru o infracțiune săvârșită în exercitarea unei activități ce poate face obiectul domeniului privat; c) este exclusă în cazul persoanelor juridice care își desfășoară activitatea în domeniul presei.
54. Alegeți afirmația corectă: a) Atât în cazul intenției indirecte cât și în cazul intenției directe făptuitorul prevede rezultatul faptei sale; b) Atât în cazul intenției directe cât și în cazul culpei simple făptuitorul prevede rezultatul faptei sale; c) Spre deosebire de intenția indirectă în cazul culpei simple făptuitorul prevede rezultatul faptei sale.
55. Față de minorul care a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 7 ani sau mai mare ori detențiunea pe viață: a) se poate aplica pedeapsa închisorii ale cărei limite se reduc la jumătate; b) se poate lua o măsură educativă privativă de libertate; c) se ia obligatoriu o măsură educativă privativă de libertate.
56. În 23 septembrie 2023 inculpatul X a fost condamnat definitiv la o pedeapsă cu închisoarea de 1 an pentru săvârșirea unei infracțiuni din culpă. În 15 octombrie 2024, X a săvârșit o infracțiune de tâlhărie, pentru care legea prevede o pedeapsă de 2 - 7 ani închisoare. Alegeți afirmația corectă: a) Infracțiunea de tâlhărie este săvârșită de către X în stare de recidivă postexecutorie; b) Față de X se poate dispune suspendarea executării

pedepsei sub supraveghere pentru infracțiunea de tâlhărie; c) Dacă C, complicele lui X la infracțiunea de tâlhărie, a săvârșit fapta în stare de recidivă postexecutorie, dar și pentru motive legate de etnia victimei, pedeapsa pentru C va fi stabilită prin majorarea cu jumătate a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, iar ulterior se va dispune majorarea acestora cu încă 2 ani.

57. În cazul infracțiunii continuate: a) infracțiunea va fi reținută în formă consumată numai dacă toate actele de executare s-au consumat; b) actele de executare pot privi infracțiunea în varianta tip ori în varianta calificată, dar chiar dacă majoritatea actelor de executare s-au săvârșit în varianta tip, individualizarea pedepsei se va face pornind de la limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru varianta agravantă; c) pedeapsa amenzii se va aplica între limitele speciale prevăzute de lege majorate cu o treime.

58. În cauză inculpatul a fost condamnat la 2 ani închisoare pentru o infracțiune de furt calificat, la 2 ani închisoare pentru o tentativă la infracțiunea de tâlhărie calificată și la 1 an închisoare pentru o infracțiune de vătămare corporală din culpă. Din datele aflate la dosar s-a mai reținut că inculpatul mai fusese condamnat anterior pentru o infracțiune de furt la o pedeapsă de 1 an și 3 luni din care executase efectiv 1 an, fiind în termenul de supraveghere a liberării condiționate la data săvârșirii celor trei infracțiuni de mai sus. În speță: a) sunt realizate condițiile recidivei postcondamnatorii, iar inculpatului urmează să i se aplice pedeapsa rezultantă de 3 ani și 3 luni; b) sunt realizate condițiile recidivei postcondamnatorii, iar inculpatul va fi condamnat la 3 ani și 5 luni închisoare din care se va scădea pedeapsa de 1 an executată deja; c) nu sunt realizate condițiile unei recidive deoarece anterior condamnatul executase pedeapsa de doar 1 an închisoare.

59. Alegeți varianta corectă: a) În cazul în care inculpatul lovește cu putere ușa metalică de la intrarea într-un depozit, cu scopul de a pătrunde înăuntru și de a sustrage bunuri, însă ușa este bine fixată și încuiată și nu poate fi deschisă în acest mod, inculpatul săvârșește o tentativă pedepsibilă de furt calificat; b) Este aplicabilă cauza de nepedepsire a împiedicării producerii rezultatului atunci când inculpatul s-a prezentat la sediul unei bănci, înarmat cu un pistol pe care îl avea ascuns sub hanorac, a pătruns în sediul băncii în timpul programului de lucru și a așteptat aproximativ 25 de minute pentru un moment oportun, însă a renunțat la săvârșirea infracțiunii și a părăsit incinta deoarece era prea aglomerat; c) Amânarea aplicării pedepsei nu poate fi dispusă față de inculpatul care a fost anterior condamnat la o pedeapsă de 6 ani închisoare pentru o infracțiune care a fost între timp amnistiată, dar pentru care termenul de reabilitare nu s-a împlinit.

60. Alegeți afirmația corectă: a) Spre deosebire de desistare, împiedicarea producerii rezultatului trebuie să aibă loc înainte ca fapta să fi fost descoperită de autorități; b) Atât împiedicarea producerii rezultatului, cât și desistarea nu exclud, cu îndeplinirea și a altor condiții, luarea unei măsuri de siguranță în cauza respectivă; c) Atât împiedicarea producerii rezultatului, cât și desistarea reprezintă cauze de reducere a pedepsei ca efect al tentativei realizate până în acel moment.

61. Alegeți afirmația corectă: a) Dacă într-o cauză sunt reținute mai multe circumstanțe atenuante, reducerea limitelor de pedeapsă se va face succesiv ca efect al fiecărei circumstanțe atenuante incidente; b) Ca efect al unei circumstanțe agravante limitele speciale ale pedepsei închisorii prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se vor majora cu cel mult o treime; c) Dacă s-a săvârșit o tentativă la o infracțiune și în condițiile unei recidive postexecutorii, mai întâi se vor reduce limitele de pedeapsă ca efect al tentativei, iar apoi acestea se vor majora ca efect al recidivei.

62. Revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere se dispune, cu îndeplinirea și altor condiții, dacă: a) pe parcursul termenului de supraveghere cel condamnat a săvârșit o infracțiune pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii; b) pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că cel condamnat mai săvârșise o infracțiune până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii; c) pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că cel condamnat mai săvârșise o infracțiune intenționată, până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea, pentru care i s-a aplicat o pedeapsă indiferent de natura acesteia.

63. Pentru comiterea a trei infracțiuni concurente săvârșite cu intenție inculpatul a fost condamnat la pedeapsa rezultantă închisorii de 4 ani. Până la începerea executării pedepsei s-a descoperit că inculpatul mai săvârșise

Încă o infracțiune din culpă concurentă cu primele. În acest caz pedeapsa ce urmează să fie aplicată inculpatului pentru întreaga pluralitate de infracțiuni va parcurge următoarele etape: a) se repun în individualitatea lor cele trei pedepse a căror rezultată a fost de 4 ani, se stabilește o pedeapsă pentru noua infracțiune descoperită, apoi toate aceste pedepse stabilite se vor contopi potrivit dispozițiilor de la concursul de infracțiuni; b) se va stabili o pedeapsă pentru infracțiunea concurentă nou descoperită care se va contopi cu pedeapsa rezultată a contopirii anterioare; c) se va stabili o pedeapsă pentru infracțiunea concurentă săvârșită din culpă nou descoperită care se va adăuga la pedeapsa rezultată a contopirii anterioare.

64. În speță s-a reținut participarea unei persoane la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală prin activități distincte de determinare, cu intenție, specifice instigării și promisiunea de valorificare a bunurilor provenite din infracțiune, făcute în raport cu aceeași persoană. În acest caz: a) persoana va răspunde pentru un concurs de infracțiuni corespunzător activității de instigare pe de o parte și de complicitate pe de altă parte; b) persoana va răspunde pentru o singură infracțiune, pedeapsa fiind stabilită între limitele prevăzute de lege; c) persoana va răspunde pentru o singură infracțiune însă limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru fapta la care a participat se vor majora cu o treime.

65. Prescripția executării pedepsei: a) nu are efecte asupra pedepselor complementare aplicate persoanei juridice; b) nu are efecte asupra pedepsei amenzii; c) nu are efecte asupra măsurilor de siguranță.

66. Alegeți afirmația corectă: a) Măsurile de siguranță se iau față de o persoană care a comis o faptă prevăzută de legea penală, justificată și neimputabilă; b) Măsura de siguranță a interzicerii ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii reprezintă o sancțiune ce se poate lua dacă făptuitorul s-a folosit de funcția sau profesia respectivă pentru a comite fapta; c) Măsurile de siguranță se iau față de o persoană care a comis o faptă prevăzută de legea penală, nejustificată.

67. Grațierea colectivă: a) nu are efect asupra măsurilor educative privative de libertate; b) nu are efect asupra pedepselor principale privative de libertate; c) nu are efect asupra pedepselor a căror executare este suspendată sub supraveghere, în afară de cazul când se dispune altfel prin actul de grațiere.

68. Reabilitarea are loc de drept în cazul condamnării: a) la pedeapsa închisorii de cel mult 2 ani dacă în decurs de 3 ani condamnatul nu mai săvârșește o infracțiune; b) numai la pedeapsa închisorii mai mică de 2 ani dacă în decurs de 3 ani condamnatul nu mai săvârșește o infracțiune cu intenție; c) numai la pedeapsa închisorii de cel mult un an dacă în decurs de 3 ani condamnatul nu mai săvârșește o infracțiune.

69. Uciderea unui polițist aflat în timpul liber, cu o armă artizanală pregătită special în acest scop, de către cumnatul său, din cauza unui litigiu privitor la o moștenire, reprezintă: a) infracțiunea de omor calificat; b) infracțiunea de ultraj; c) infracțiunea de omor calificat în concurs cu infracțiunea de ultraj.

70. Fapta lui F de a-l șantaja pe V, de a obține o sumă de bani în urma șantajului, și de a-l ucide pe V în momentul în care i-au fost aduși banii, pentru a nu se afla despre săvârșirea faptei și pentru a rămâne cu banii reprezintă: a) omor calificat comis din interes material în concurs cu infracțiunea de șantaj; b) omor calificat săvârșit pentru a înlesni sau ascunde săvârșirea altei infracțiuni în concurs cu infracțiunea de șantaj; c) șantaj în concurs cu infracțiunea de omor.

71. Z, conducător auto, a produs un accident auto în care și-au pierdut viața trei persoane. În sarcina lui Z se poate/pot reține: a) trei infracțiuni de ucidere din culpă în concurs; b) o infracțiune de ucidere din culpă în varianta tip; c) o infracțiune de ucidere din culpă în variantă agravată.

72. Suflarea unei substanțe pulverulente în ochii victimei, ce a produs acesteia o iritație: a) reprezintă infracțiunea de amenințare; b) nu reprezintă infracțiune; c) reprezintă infracțiunea de lovire sau alte violențe.

73. La infracțiunea de viol elementul material se poate realiza: a) printr-un act sexual de orice natură, cu condiția ca victima să fie majoră; b) printr-un act sexual realizat cu un major prin constrângere; c) printr-un raport sexual cu o rudă în linie directă, chiar dacă aceasta este majoră, responsabilă și și-a exprimat acordul.

74. Imobilizarea victimei prin legarea mâinilor și constrângerea la întreținerea unui raport sexual, urmată de dezlegarea victimei după finalizarea raportului sexual, reprezintă infracțiunea de: a) viol; b) viol în concurs cu lipsire de libertate; c) viol în variantă agravată.
75. La infracțiunea de înșelăciune (art. 244 C.pen.) urmarea imediată constă: a) într-o stare de pericol cu privire la patrimoniul victimei; b) într-o pagubă ce se produce în patrimoniul victimei; c) în însușirea unui bun;
76. X a sustras din curtea lui Y, unde a pătruns fără drept, un alambic pentru făcut țuică, pe care l-a ținut două zile, cât timp a preparat țuica, iar apoi l-a dus înapoi, înainte ca proprietarul să observe lipsa acestuia. a) în sarcina lui X se poate reține infracțiunea de abuz de încredere, dacă cei doi erau vecini și între ei exista o relație de încredere; b) în sarcina lui X se poate reține infracțiunea de furt în scop de folosință; c) în sarcina lui X se poate reține infracțiunea de furt calificat.
77. Călătorind în același compartiment de tren, inculpatul intră în dialog cu victima câștigându-i acesteia încrederea. După un timp, inculpatul îi oferă victimei o cană cu cafea, în care pusese un somnifer. După ce victima a adormit, ca efect al somniferului, inculpatul i-a sustras acesteia valiza și, la prima stație, a coborât din tren. În speță se va reține: a) infracțiunea de tâlhărie calificată; b) infracțiunea de furt calificat; c) infracțiunea de abuz de încredere.
78. În cazul în care se sustrage un bun legal sechestrat, prin ruperea unui sigiliu aplicat în conformitate cu dispozițiile legale: a) se va reține doar infracțiunea de sustragere de sub sechestru; b) se vor reține doar infracțiunile de sustragere de sub sechestru și rupere de sigilii; c) se vor reține infracțiunile de furt, sustragere de sub sechestru și rupere de sigilii.
79. Acțiunea de întocmire a unei „copii” a unui act oficial inexistent: a) poate reprezenta infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale (art. 320 C.pen.); b) poate reprezenta infracțiunea de fals intelectual (art. 321 C.pen.); c) nu poate reprezenta o infracțiune.
80. Falsul intelectual presupune: a) falsificarea concomitentă sau posterioară a unui înscris oficial; b) un subiect activ calificat; c) alterarea conținutului actului.
81. Aplicarea unor lovituri victimei în vederea sustragerii unor bunuri și abandonarea locului faptei înainte ca bunurile să poată fi sustrate reprezintă: a) infracțiunea de lovire în concurs cu infracțiunea de furt; b) tentativă la infracțiunea de tâlhărie; c) infracțiunea de lovire sau alte violențe.
82. Dacă un electrician sustrage bani din casieria societății unde lucrează: a) se poate reține infracțiunea de delapidare; b) nu se poate reține o infracțiune de serviciu; c) se poate reține infracțiunea de abuz în serviciu.
83. Neglijența în serviciu (art. 298 C.pen.) se săvârșește: a) numai din culpă; b) numai cu intenție; c) atât cu intenție, cât și din culpă.
84. Poate comite infracțiunea de luare de mită: a) avocatul ce pretinde un onorariu mai mare decât cel fixat inițial; b) artistul plastic independent ce pretinde un preț mai mare decât cel afișat inițial, pentru un tablou expus într-un spațiu public; c) medicul care pretinde o sumă de bani, pentru a efectua o operație unui pacient.
85. Dacă funcționarul public corupt, în scopul de a satisface solicitarea mituitorului, nu îndeplinește un act privitor la îndatoririle lui de serviciu, iar această neîndeplinire constituie prin ea însăși o infracțiune: a) luarea de mită va intra în concurs cu respectiva infracțiune; b) luarea de mită absoarbe respectiva infracțiune; c) luarea de mită se reține în variantă agravată.
86. Termenul de 3 zile în care poate fi formulată contestația împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară prin care s-a dispus începerea judecării, care începe să curgă joi, 06 februarie 2025 va expira: a) sâmbătă, 08 februarie 2025; b) marți, 11 februarie 2025; c) luni, 10 februarie 2025.

87. În procesul penal, în cazul suspectului: a) nu poate fi luată nicio măsură asiguratorie cu privire la bunurile acestuia; b) acesta nu poate fi audiat, în cursul urmăririi penale, prin procedura audierii anticipate; c) acesta poate cere, în cursul urmăririi penale, introducerea în cauză a părții responsabile civilmente.
88. Instanța penală va proceda la soluționarea pe fond a acțiunii civile în cazul în care: a) dispune încetarea procesului penal ca urmare a intervenției prescripției răspunderii penale; b) dispune achitarea inculpatului pe motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală; c) dispune încetarea procesului penal ca urmare a retragerii plângerii prealabile.
89. Excepția de necompetență teritorială a instanței de judecată poate fi invocată: a) până la citirea actului de sesizare a instanței; b) până a terminarea cercetării judecătorești; c) până la începerea cercetării judecătorești.
90. Nu poate declara apel: a) persoana vătămată, în ceea ce privește latura civilă a cauzei; b) partea civilă, în ceea ce privește latura penală a cauzei; c) procurorul, în ceea ce privește latura civilă a cauzei.
91. În cursul urmăririi penale: a) pentru ca mandatul de aducere a inculpatului să poată fi executat prin constrângere este necesar să fi fost emis de judecătorul de drepturi și libertăți; b) secretul profesional al avocatului este opozabil procurorului; c) judecătorul de drepturi și libertăți poate lua pe oricare dintre măsurile preventive prevăzute de legea de procedură.
92. În ceea ce privește latura civilă a procesului penal: a) calitatea de parte responsabilă civilmente poate fi dobândită și după începerea cercetării judecătorești; b) pentru recunoașterea pretențiilor civile de către inculpat nu este necesar acordul părții responsabile civilmente; c) încheierea prin care se disjunge acțiunea civilă poate fi atacată cu apel odată cu fondul.
93. În materia probelor și a mijloacelor de probă: a) în acțiunea civilă și procurorului îi revin, în anumite situații, obligații în ceea ce privește sarcina probei; b) declarația luată persoanei vătămate la primirea plângerii, înainte de începerea urmăririi penale, nu este mijloc de probă; c) audierea este un mijloc de probă.
94. În cursul procesului penal: a) când au încetat temeiurile care au determinat luarea unei măsuri preventive atunci aceasta încetează de drept; b) prin ordonanța de clasare procurorul poate dispune restituirea cauțiunii în cauza în care anterior a fost luată măsura controlului judiciar pe cauțiune; c) administrarea probelor în favoarea suspectului sau inculpatului poate avea loc doar la cererea persoanei interesate.
95. În cazul soluționării unei propuneri de arestare preventivă a inculpatului: a) judecătorul de drepturi și libertăți nu poate lua măsura controlului judiciar dacă nu a fost sesizat în acest sens; b) dacă se dispune luarea măsurii, durata reținerii se va deduce din durata arestării preventive; c) contestația împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea măsurii arestării nu este suspensivă de executare.
96. Potrivit procedurii în cazul acordului de recunoaștere a vinovăției: a) la încheierea acordului, asistența juridică este obligatorie; b) suspectii minori pot încheia, în anumite condiții, acorduri de recunoaștere a vinovăției; c) acordul de recunoaștere poate fi inițiat doar de către procuror.
97. Procurorul nu poate delega către organul de cercetare penală: a) efectuarea unei cercetări la fața locului; b) încuviințarea de probatorii; c) audierea unor martori.
98. În materia incompatibilității: a) actele îndeplinite de judecătorul a cărui recuzare a fost admisă se vor desfășura în mod obligatoriu; b) hotărârea prin care se soluționează abținerea sau recuzarea judecătorului de cameră preliminară este supusă contestației; c) în cursul urmăririi penale, în anumite condiții, recuzarea procurorului poate fi soluționată de judecătorul de drepturi și libertăți.
99. Nu este subiect procesual principal: a) persoana vătămată; b) martorul; c) suspectul.

100. În cazul asistenței juridice: a) aceasta este obligatorie, în tot cursul procesului, în cauzele pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani; b) dacă este obligatorie, avocatul ales al inculpatului nu poate fi niciodată înlocuit cu un avocat din oficiu; c) sancțiunea încălcării dispozițiilor privind asistarea de către avocat a persoanei vătămate, atunci când asistența sa este obligatorie, este nulitatea absolută.

